

7047
p-3567 1 115
Донбас
Городище
АРХІВНИЙ АРХІВ 6
Teplohrubskoi ogranaci

Архів з бідому.
Уфимсько-Бережанська округа ОУН

ПАПКА

для 115
паперів

"Протоколи відмінних борців революції
за 1946 р." (райони: Білобогівський,
Буданівський, Гусачинський, Кори-
чинецький, Струєвський).

Машинопис

20 р.

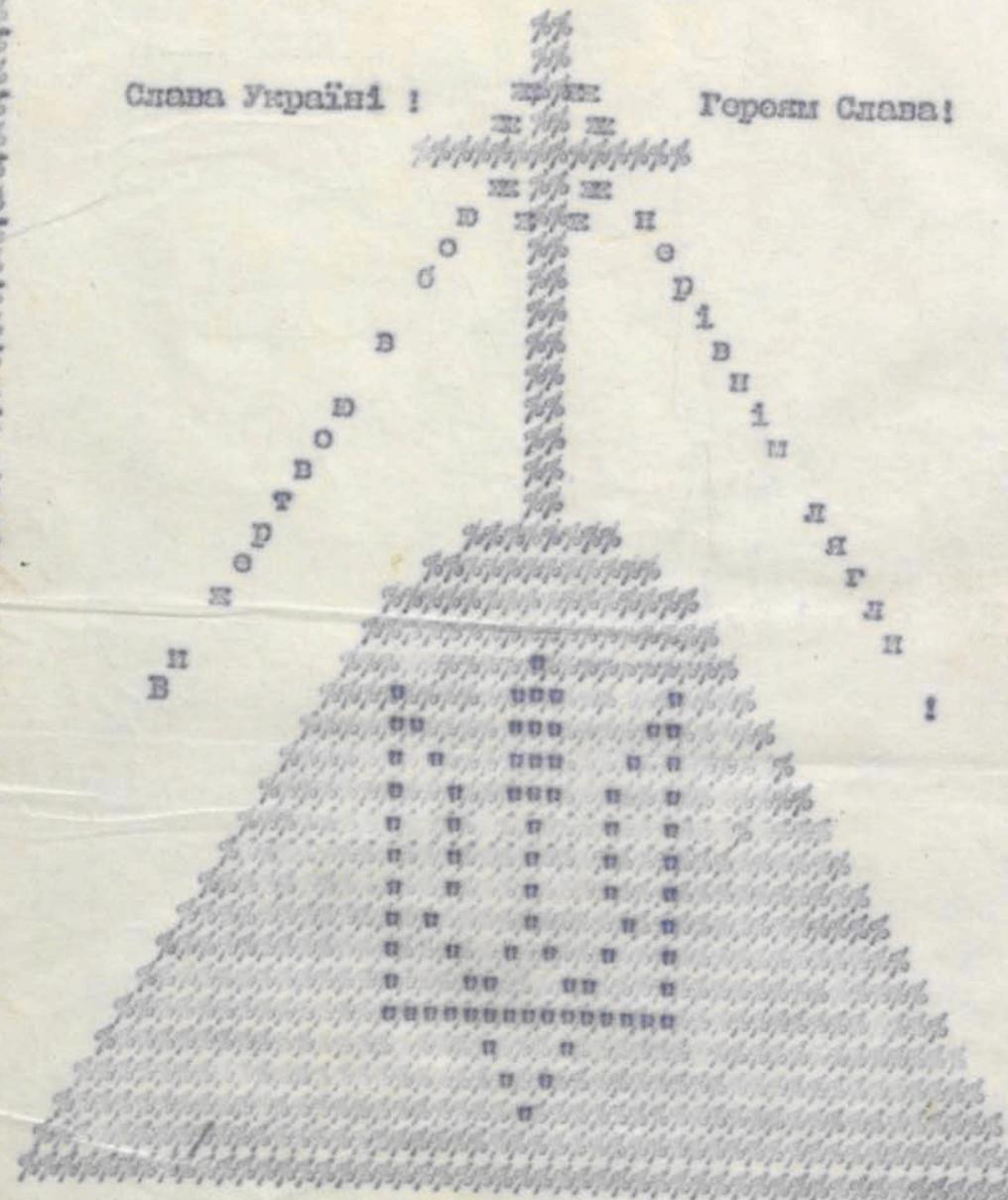
Крайні дати 1946 р.
Кількість документів: 1.
Кількість аркушів: 35
Зберігання: постійно

ДЕРЖАВНИЙ АРХІВ 6
рівненської області

p-3567 1 115
Опис Справа

Слава Україні!

Героям Слава!

ПРОТОКОЛИ
ВІДЛІГИ ВОРЦІВ РЕВОЛЮЦІЇ
ЗА 1946 р.

Район Вілобожниця

ПРОТОКОЛІ

ВПАВШИХ ВОРЦІВ РЕВОЛЮЦІЇ

ЗА 1946 Р.

3
Протокол ч

Списаний для 30.1.1945 р.в справі смерті
дд.Боднар Петра "Лютого" - кущевого терен-
нового СУН, Степа і Листка - симпатиків
СУН та Макорика Михайла "Орлика" - рай.раб.
госп.СУН.

Друг Боднар Петро "Лютий"/"Лагідний" / уроджений 1922 р. в с.Би-
ківці р-н Білобожниця.По закінченню народньої школи помагав батько-
ві в господарстві.Першого року за німецької окупації вступив в ряди
СУН, а в 1943р.в УПА, де збройно виступав проти німецького загарбника.
З приходом більшовиків, як робітник, дальше боротися в рідак УПА. З кін-
цем 1944 р.з причини хвороби на запалення легенів, зістав віднущений
в УПА на теренову роботу в рідні еторони, де став районовим військо-
виком. В 1945 р.заняв пост кущевого теренового ОНН, на якому працював
до останнього дня свого життя.

Макорик Михайло "Орлик" уроджений 1922 р.в с.Чорнокінді Великі
р-н Пробіжна.Ще з малих літ залишений сиротою скінчив сім клас на-
родньої школи, а відтак працював на ріллі.Під час німецької окупації
вступив в ряди Українського Нацтва, де був станичним, відтак підряд
районовим, а з кінцем 1943 р.районовим.Під час другої більшовицької оку-
пації д.Орлик пішов в підпілля, де був рай.Нацтва, а відтак рай.орг
реф.в Нуробажанському районі.З кінцем 1945 р.зістав перекинений в
р-н Білобожниця, де заняв пост рай.реф.госп.СУН?

Дня 13.1.1946 р.в с.Криводука 20-ть більшовиків окружили хату,
де кватиравали п'ять повстанців, а саме:Лютий, Степ, Листок, Орлик і
Сафрон.Почався бій.Під сильним натиском повстанців більшовики були
змушені відступити, а радше втекти.Рівночасно відступили повстанці
за село в окопи.В той час на підмогу більшовикам зі сторони Бучача
надійшло сколі сотні більшовиків, які навязали новий бій з повстанці-
ми.Тут від виросих куль згинув д.Лютий, Степ і Листок, а д.Орлик і
Сафрон зістали ранені.З причини тижного поранення д. Орлик нездові-
 номер.Тіла молодих повстанців більшовики забрали до району.З більш
шовицької сторони були також вбиті і ранені, але їх конспіративно
забрали зі села.

Слава Україні!

2
Протокол ч

Списаний для 30.1.1946 р.в справі смерті
друга Цимбала Петра "Гонта" - курієра СУН

Цимбал Петро "Гонта" уроджений 1922 р. в с. Бичківці р-н Білоб-
ожниця в родині селянина.Закінчивши народню школу, помагав в роботі
батькам.Під час німецької окупації вступив в ряди СУН, де працював, як
звізковий.В перших діях другої більшовицької окупації пішов в підпі-
лля, а відтак вступив до піхви СКВ, де був стрільцем.Пізніше перейшов
як курієр, в куща до району.

Дня 17.1.1946 р. пічко в с.Бичківці р-н Білобожниця до хати
зайшли три повстанці, які з причини провокації зістали окруженні біль-
шовиками.По короткій перестрілці вирвались з окружения і кожний з
окрема відступив в іншу сторону.Друг Гонта відступав на поле, де зі
став пораний по ногах.Ранений відстрілювався, а вінці розірвався
гранатою.

Слава Україні!

3
Протокол ч.....

Списаний дnia 30.І.1946 р. в справі смерті
дд.Нестрра,- рай.реф.СБ, Орка - рай.реф.
СБ і Залізняка - боєвика СБ.

Друг Нестор уроджений 1922 р. в родині селянина. Закінчивши сім клас неповно-середньої школи, вступив на агрономічний курс, по скінчені якого став керівником "Лігендштау". В 1943 р. вступив в ряди ОУН, і з приходом більшовиків вступив вихідців на працю в земвідділі. Під час того, коли його хотіли забрати до більшовицької армії, пішов в підпілля, де партував в бойці СБ. В 1945 р. став кущевим інструктором СБ, а відтак зайняв пост раф.реф. СБ в Коничинському районі. Однаке по дорозі в новий терен постигла його смерть.

Дnia 23.І.1946 р. о год. 23-їй в с. Скомороне р-н Білобожниця більшовики окружили хату, де було три повстанці, саме: Нестор, Орко і Заміник. По короткій перстрілці дд. Орко і Залізняк пострілялися, а д. Нестор, відстрілюючись, відступав до лісу, де загинув від ворожої кулі. Тіло сл. п. повстанців більшовики забрали до райцентру Білобожниця.

Слава Україні!

4
Протокол ч.....

Протокол списаний дnia 10.У.1946 р. в справі
ві смерті сл.п.дд.Зубик Миколи "Стріла" -
четовий політвиховник, Градового Миколи
і Яра" - боєвик СБ, "Остапа" - боєвик СБ і
Долини" - стрілець УПА.

Друг Зубик Микола "Стріла" уроджений 1922 р. в с. Звініяч р-н Будишинік Білобожниця в родині селянина. Закінчивши народну школу, в 1935 р. вступив до гімназії Відної Школи в м. Чортків, де в 1938 р. вступив в ряди ОУН. З кінцем 1938 р. з'їстав арештований польською поліцією за приналежність до ОУН. В 1939 р. вийшов на волю, але невдовзі був переслідуваний органами НКВД і пішов в підпілля. З причини цього більшовики вивезли на Сибір його родину. Під час німецької окупації працює учителем у своєму рідному селі, а крім того повнить функцію станічного ОУН. З приходом більшовиків пішов у підпілля. При переході УПА - групи "Сірих Вовків" через терен, вступив до неї, а по кількох тижнях став політвиховником чети. При розчленуванні групи д. Стріла з кількома стрільцями пішов у рідні сторони, де постигла його смерть.

Друг Градовий Микола "Яр" уроджений 1912 р. в с. Звініяч в родині рімчника. Довгий час помагав батькові на ріллі, а в 1934 р. охилився і вів господарство. В 1943 р. вступив в ряди ОУН і був боєвиком в окружній бойці СБ. З приходом більшовиків пішов в підпілля, де був боєвиком СБ.

Друг "Остап" уродився 1922 р. в родині ремісника. По закінченні народної школи помагав батькові в млині. Коли відступали німецькі війська, то він був зловлений і забраваний на захід, звідки втік і вступив до УПА. По переході фронту повернувся в рідні сторони, де вступив до бойків СБ, в якій працював до останнього дня.

Друг "Долина" - стрілець в групі "Сірих Вовків".

Дnia 3.У.1946 р. на похід біля с. Звініяч р-н Білобожниця більшовики, з причини весни, окружили крівіку, до квадириували чотири вище згаданих повстанців. Повстанці, вискочивши з крівік, відстрілювалися, а відтак загинули від кулі окупанта.

Тіло сл. п. повстанців більшовики забрали до с. Звініяч, а спісля до р-ну Білобожниця.

Слава Україні!

Протокол ч 5

Списаний дні 10.У.1946 р. в справі смерті
Крайчого Володимира "Іокри" - боєвика СБ
і Нальованого Теодора "Бури" - боєвика СБ

Друг Крайчий Володимир "Іокра" уроджений 1927 р.в с.Звінич. В д-
вятому році життя остався сиротою під опікою бабуні. В час другої
більшовицької окупації співпрацював з повстанцями і через розконт-
спірування пішов у підпілля і вступив до ря.бойки СБ.

Нальований Теодор "Бури" уроджений 1916 р.в с.Звінич. По скін-
ченні народної школи помогав батькам, а в 1939 р., як мобілізований
поляками, пішов на польсько-польську війну. В 1940 р. більшовики забра-
ли Його в ЧА, звідки по двох місяцях повернувся додом і працював
у спирт-заводі. Під час німецької окупації був симпатиком ОУН, а з при-
ходом більшовиків працював легально в млині. Через розконтспірування
пішов в підпілля і вступив до бойки СБ.

Дні 6.У.1946 р.в с.Звінич р-н Білобежниця більшовики з гарни-
зону, з причиною "всіни" віднімали окружили крізьму, де мешкало
два вище згаданий повстанців, побачивши своє безвихідне станови-
ще, пострілялися.

Слава Україні!

Протокол ч 6

Списаний дні 8.УІ.1946 р.в справі смерті
сл.п.д. Бабух Михайла "Чорного" - боєвика
Служби Безпеки.

Друг Бабух Михайло "Чорний" уроджений 1927 р. в с. Базар у ро-
дині селянина. Закінчивши сім клас народної школи, помогав батькам
господарити. Під час німецької окупації вступив в ряди Українського
Київського, де виказався солідним у роботі. З приходом більшовиків вступ-
ив в підпілля до бойки СБ, і тут, як боєвик, тихнув.

Дні 2.УІ. 946 р. лісі р-н Білобежниця мешкало віднімали окружили крізьму
д.Чорний разом з іншими повстанцями. Ранком, коли йшов на стежку, в ку-
щах застрілив мужчину в військових уніформах. Чорний, думавчи, що
це юний повстанець, ішов до них, щоби сконтактуватися з ними. Оскільки
більшовики підбачили повстанця на кілька кроків, почали за ним стрі-
ти, в наслідок чого повстанець зістрав ранений, а відтак застрілився.
Тіло юн.п. повстанця забрали більшовики до району.

Слава Україні!

Протокол ч

Списаний дnia 20.УІІІ.1946 р.в справі смерті сл.п.д.Атаманчук Івана "Карого" - купця інформатора СБ.

Друг Атаманчук Іван "Карий" уроджений 1923 р.в с.Криволука р-н Білобожниця.По закінченні народньої школи вступив до агрономічної, по закінченні якої працював у фабриці тютюну в м.Ягольниця.В 1941 р вступив у ряди ОУН,де працював,як станичний юнацтва. З приходом другої більшовицької окупації витягли пішов у підпілля,де працював в СБ.В липні 1946 р. став кущевими інформатором СБ.

Вечером 16.УІІІ.1946 р.більшовики на мості біля с. Скородинці зробили засідку,на яку натрапили українські повстанці,вертаючи зі села до ліса.Повстанці,відстрілючися,відступали.В той час зістав ранений від ворохої кулі д."Карий".Він,відстрілючися також відступав при помочі свого друга,але вкінці,побачивши своє безвихідне становище,з автомата застрілився,щоби не попасти навесму ворогові. Більшовики знущалися над тілом сл.п. повстанця,а відтак забрали до р-ну Білобожниця.

З більшовицької сторони було п'ять вбитими,а два раненими.

Слава Україні!

Протокол ч

Списаний дnia 31.УІІІ.1946 р.в справі смерті сл.п.д.Брухальський Миколи "Дуба" - інформатора села Криволука і Букалюк Олекси "Тараса" - інформатора с.Базар.

Друг Брухальський Микола "Дуб" уроджений 1903 р.в с.Криволука р-н Білобожниця.По закінченню три класи народньої школи працював на рілі.В 1928 р.став самостійним господарем.З приходом більшовиків пішов у підпілля,а відтак вступив до СКВ /Полтави ком./,де як боєвик вивязувався добре.В 1946 р. став інформатором рідного села.

Друг Букалюк Олекса "Тарас" уроджений 1947 р.в с.Базар р-н Білобожниця.По укінченні ~~найменших~~ сім клас народньої школи помогав батькам на господарстві.Під час німецької окупації вступив у ряди Українського юнацтва,а з приходом другої більшовицької окупації пішов у підпілля.В 1946 р. став інформатором села Базар.

Дечером 22.УІІІ.1946 р.під с.Криволука більшовики зробили засідку,на яку натрапили два вище згадані повстанці,підходячи до села. Більшовики припустили їх на близьку віддалі так,що повстанці вбитими попадали від перших стрілів.Шертве тіло сл.п. повстанців більшовики забрали до р-ну Білобожниця.

Слава Україні!

9
Протокол ч.....

Списаний дnia 30.Х.1946 р.в справі смерті
сл.п.д. "Орися" - "Стеба" - рай.УЧХ р-ну
Білобожниця.

Друг "Орися" уроджена 1927 р.в селі р-н Рогатин.
По закінченні шість клас народної школи вступила до учительської семінарія, де закінчила три курси. Вже в перших місяцях німецької окупації вступила в ряди ОУН, де, як юначка в праді вивизувалася добре. В 1944 р. вступила в УПА - Захід, де працювала радисткою. В 1945 р. перейшла в пов. Копичинці, де працювала розвідчицею СБ при повіті. Від місяця червня до жовтня була машиністкою при надрайоні. На початку листопада переїшла в УЧХ і стала районовою в р-ні Білобожниця. В санітарному ділі справлялася дуже добре і виказала себе активною та працьовитою революціонеркою. В місяці січні у вище згаданому районі було багато ранених, якими вона сама дуже старанно опікувалася і дбала про якнайскоріше відновлення їх. Вона не жахалася труднощів і перешкод, якщо йшло про виконання дорученої для неї роботи. Крім санітарного ділу повнила канцелярійну роботу при рай. провідникові. Д. "Орися", працюючи, як санітарка, одержала припоручення лікувати раненого сл.п.д. "Бойка" в р-ні Копичинці. Виконуючи припоручення, кілька тижнів кватиравала в с. Кутєць р-н Копичинці, де постигла її смерть дnia 3.Х.1946 р.

Вечером 2.Х.1946 р. о год 6³⁰ хі в с. Кутєць р-н Копичинці більшовики огорнули хату, де була зайшла д. "Орися" з двома повстанцями. Коли більшовик застукав до вікна, щоби відчинити двері, повстанці згасили світло і вискочили з хати. В той час згинув один повстанець другому вдалося втекти, а д. "Орися" пощастило відступити в рів, де вона сиділа до другого дня.

Ранком 3.Х.1946 р. більшовики д. "Орися" зауважили в вище згаданому рові і почали до неї підходити, щоби зловити її живою. Жінка більшовик "Орися", побачивши більшовиків, кинула до них гранату, від якої сама зістала поранена, а відтак застрілилася з власної пістолі. Більшовики зіцнувалися над мертвим тілом сл.п. повстанки, а відтак здерли з нього убрання та забрали до р-ну Копичинці під дім НКВД, де робили знімки, а відтак похоронили на кладовищі м. Копичинці. З говорення більшовиків і місцевих людей виходить, що д. Орися тільки ранила одного більшовика.

Слава Україні!

Протокол ч.....

8

Списаний для ЗО.Х. 1946 р. в справі смерті
д. Нікольний Івана "Бовка" - українського
повстанця.

Друг Нікольний Іван "Бовк" уроджений 1910 р. в с. Звінч уні Вілобок
ници. в родині бідного селянина. Вже з малих літ був заприманий до тієї
кої фізичної праці, що маки можливості ходити до школи. Уесь час пра-
цював на ріллі. під час німецької окупації вступив у ряди СУН, як
симпатик, а з приходом більшовиків пішов у підпілля, де скривався на
власну руку до місяця серпня. В серпні вступив в УПА до відділу "Сі-
рих вовків". З причини хвороби повернувся додому, де при рай. дійці був
господарчим, а в 1945 р. вступив до бойки СБ. В вересні 1946 р. перей-
шов, як боєник, коло рай. теренового, де постигла його смерть.

Ніччю 20.1.1946 р. до с. Наумівка р-н Вілобокниця прийшли повстан-
ці. При переході річки Джуринка переходили стрілецьким рядом у такому
порядку: нопереду Йшов "Каліна", а відтак "Комар", "Товкач", "Борис"
і "Грізний". В такому ж порядку йшли даліше селом. При переході
гостинця були ще всі разом в такому самому порядку. На віддалі 150-т
метрів д. "Бовка" все не було нікім повстанцями. Тому, що "Бовк" не здав
виду згаданого села, два повстанці повернули на місце, де його в оста-
ні бачили, щоби відшукати. На даному місці кликали "Бовка", свистали
"чічіками", однаке ніхто не відповівся, і вони через 15 хв. повернули
до всіх. Зара же в напрямі, де погано "Бовка", було чути три крісо-
вих стріли. Повстанці знову пішли в напрямі стрілів, але нікого не
зайшлиши пішли в означено місце. Повстанці, відходячи від села, повідо-
мили інформатора села, щоби днем повів розвідку, чи в селі не має нез-
наного повстанця, а якщо буде, то щоби ним заопікувалася.

На другий вечір повстанці довідалися, що на господарстві, де ще
бачили "Бовка" був убитий незнаний узбрений чоловік. Його голова бу-
ла пострілена кулкою з кріса. На повідомлення голови сільради, приїхали
більшовики з гарнізону с. Базар, які забрали тіло вбитого і розпитували
людей, що це за людина і чи ніччю були стріли та в якій годині.
Тіло повстанця забрали до району Вілобокниця, де більшовики говорили
що повстанці все самі стріляються, бої бочуть свою "безвідіність", а
Америка не хоче їм помагати.

Правдивість цього стверджують:

/ / - / / Борис
/ / - / / Грізний
/ / - / / Комар
/ / - / / Каліна
/ / - / / Товкач

Слава Україні!

11
Протокол ч

Списаний діл 30.Х.1946 р.в справі смерті
сл.п.д. Маланчук Михайла "Діброви" - рай.
реф.СБ р-н Гусятина.

Ходж

Друг Маланчук Михайло "Діброви" уроджений 1922 р: вс: Ромашівка
р-н Білобокиця в родині селянина. По закінченні сім клас народної
школи вступив до гімназії в м. Чортків, де закінчив першу клясу. З при-
ходом першої більшовицької окупації дальше ходив до С.Ш. в м. Чортків
де закінчив сьому клясу із середньої школи. В 1941 р.вступив до
української поліції, де був до початку 1944 р. Будучи при поліції зро-
бив багато добра для українського народу. При відступі з німецькими
військами сконтактувався за ріком Трипілом з українськими повстанцями
і пішов на військовий вишкіл у гори Карпати. По переході фронту за
Стрию був відпущенний у рідні сторони, де вступив до СБ і був коло-
рай.пров. СБ. На початку 1945 р. став рай.реф.СБ р-ну Білобокиця.
При кінці 1945 і на початку 1946 рр. був боєвиком коло надр.prov.СБ.

В квітні 1946 р. заняв знову пост рай.реф.СБ, але в р-ні Гусятина, де
був до м.жовтня. В жовтні під час того, як був на стрічі у свого провід-
ника, бішив до рідного села і натрапив на облаву, де постигла його смерт-
ниця. Дня 28.Х.1946 р. в Ромашівському лісі р-ні Білобокиця більшовики
робили облаву, під час якої натрапили на двох повстанців, які вертали зі-
стійки до місця кватиравання. Більшовики зачали посіх стріляти, наслід-
ком чого д. "Діброва" став раненим і не міг відступати разом з першим.
На нього, якраз, більшовики звернули на більшу увагу, і почали по нім с-
стріляти. Він відстільвався з СВТ, а відтак застрілився.
Мертве тіло сл.п. повстанця більшовики забрали до с. Бичківці, а відтак
до р-ну Білобокиця. З оповідання людей відходить, що з більшовицької
сторони було п'ять вбитими / трупів люди бачили на автах/.

Слава Україні!

Район Будзанів

ПРОТОКОЛІ
В ПАВШИХ БОРЦІВ РЕВОЛЮЦІЇ
З А 1946 Р.

14
Протокол ч.....

Списаний для 20.II.1946 р. в справі смерті др. Вівчарик Андрія "Орла" - боєвика СБ.

Др. Вівчарик Андрій "Орел" уроджений 1921 р. в с. Будзанів. По закінченні народної школи помагав батькам. Під час німецької окупації вступив в ряди юнацтва, а з приходом більшовиків в підпілля. Від 1945 р. до останнього днів працював в СБ.

Для 18.II.1946 р. ніччю в с. Могильниця Стара р-н Будзанів два повстанці натрапили на васілку білого цивітаря, яку зробили більшовики. У висліді короткої стрімниці др. Орел відступаючи одержав постріл в голову, від якого згинув на місці. Тіло сльвирі памяті повстанця більшовики забрали до району Будзанів.

Слава Україні!

15
Протокол ч.....

Списаний для 1.IV.1946 р. в справі смерті др. Тарнавського Осипа "Сокола" - боєвика СБ.

Др. Тарнавський Осип "Сокіл" уроджений 1927 р. в с. Могильниця р-н Будзанів в родині селянина.

Для 31.III.1946 р. в с. Вербівці р-н Будзанів вище згаданий повстанець отримав арештованого Василіка Петра. Під час цього арештування вбив повстанця Сокола, забрав його зброю і втік до р-ну Будзанів на НКВД.

Слава Україні!

16
Протокол ч.....

Списаний для 10.IV.1946 р. в справі смерті дд. Кумуцького Володимира "Крат" - член СУН і Луцишин Івана "Мручка" - боєвика.

Др. Кумуцький Володимир "Крат" уроджений 1923 р. в с. Могильниця р-н Будзанів. Під час німецької окупації вступив в ряди СУН і був активним членом, аж до останніх днів свого життя.

Др. Луцишин Іван "Мручко" уроджений 1923 р. в с. Могильниця р-н Будзанів.

Для 8.IV.1946 р. ранком білого с. Могильниця на полі більшовики окружили кринівку, в якій кватирували вище згадані повстанці. В першу чергу заликали повстанців, щоби вони здалися, а "кочого їм за це не буде; їм все простять". Однак повстанці не хотіли здатися ворогові. По годинному чеканню більшовики захидали повстанців гранатами, в наслідок чого побили їх.

Слава Україні!

17
Протокол ч.....

Списаний^{207IV} в справі смерті др. Дмитра Чайки "Давида" - курієра з куща до району.

Др. Чайка Дмитро "Давид" уроджений 1912 р. в с. Будзанів.

Для 18.IV.1946 р. в с. Папірня кватиравав др. Давид. Побачивши більшовиків, які йшли дорогово, переходив з хати на стрих. Під час переходу більшовики завважали його і почали стріляти. Все від перших стрілів убитий повалився на землю.

Слава Україні!

Списаний для 30.УЛ.1946 р. в справі смерті друга Батричук Марії "Казки" - надвиковинці молоді в Теребовальському надрайоні.

Друг Батричук Марія "Казка" уроджена 15.ІІІ.1925 р.в м.Свердлові в родині кільбороба. Закінчила основну-середню школу в родинному місточку з дуже добрым успіхом, після здобувати дальше знання в гімназії до м.Чорткова. Тут, крім науки в школі, здобувала собі знання в інших дисциплінах і постійно працювала над собою. Першого року німецької окупації вступила в ряди Українського Кадетства, де працювала, як венчана, а відтак інструктором класу. В осавій організаційній праці виказалася солідність і чеснота. В останніх місяцях німецької окупації здавала гімназіальну матуру з добрым успіхом. З приходом більшовиків працювала в антепі, а в місяці червні пішла в підпілля. Тепер сповнилася її найбільша мрія, бо вона завжди бажала всеціле посвятитися і працювати для добра українського народу. Вже з кінцем червня Казка зайняла пост рай.роф.УЧК. Гусятинського району. На початку отримала багато перешкод, труднощів і непорозумінь, яких поборює і щораз стає витривалішою людиною. Помимо всього не перестала працювати над собою але шукала різник дисциплін, звідки могла б здобувати більше знання. В 1945 р. працює на пості повітової виковинці УЧК, а осінню цього ж року стає надрайоновою виковинцею молоді. В цей час читає і студіє багато книжок та працює над виробленням і скристалізуванням свого характеру. При цьому змінює собі багато літвори і молоді, а в парі з тим виконує їх в націоналістичному дусі. Волікі накази і доручення виконувала солідно, а перешкоди і труднощі поборювала з гордо піднятим чолом. Вона сама повела притвиборчу кампанію в Пробожанському районі тоді, коли в цьому самі квартувала гаркісон, а повстанці до немочі не було. В місяці червні 1946 р. пішла з дорученнями від свого провідника в Будзанівський район, де постигла її смерть.

Для 26.УЛ.1946р. о год. 5-їй в.о. між р-н Будзанів до хати, де квартувала д.Казка прийшов начальник істребітального батальйону з одним стрибком і секретарем сільради. Господиня дому, яка була на подвір'ї,казала, що в маті нема піхвового, бо хата виминена. Тоді начальник розбив двері і вийшов до сільг. В той час д.Казка була в кухні і почувала більшовицьку лайку, відчинила вікно, щоб вискочити на подвір'я; але було заніжно, бо більшовик прийшов до хати і питав хто втік а відтак спітав за документами. Друг Казка, замість документів, вигнула пістоліз "пістолу" і вистрілила до більшовика два рази, в наслідок чого його легко поранила. Тоді начальник змовив її впів, щоб вірвати від неї пістоліз, але це йому не вдалось, бо він зашотався і впав на землю, а д.Казка вчала його дусити. В той час наадіг стрибок і поранив Казку в ногу вище коліна. Друг Казка, щоби не попасті живою в руки більшовиків, дала собі кулак в груди. Однака стріл був несмертельний і її також ражену забрали до електрівії, до давали застрики і сан.поміч. Під час того допитували її хто вона така і звідки, де її родичі. Питали, чи не жаль її виарати і смільки та до перебувань українські повстанці. На це вона відповіла таке: "Я вам не скажу хто я є і звідки, а мої родичі і так будуть знати, що я вбита. Виарати мені не жаль, бо знам за що гину, - за добре своєї нації і за країну юття українського народу. А за що я ти береться і виарате? За колгоспи, за голод, за руїни? Нас є міліони, що є всиди, а півіть там, де їх не скідістося! Нам смерть пімотять, а з більше нічого нам не скажу." Відтак крутили її за поранену ногу, щоб тортурами вимусити зізнання з якого перевозили її до лічниці до Будзанова, але перед самою лічницею він сказав: "Слава Україні" закінчила свою життя. В дереві до лічниці висмівала більшовиків і час-від-часу вимовляла слова "Слава Україні!"

18

Протокол ч.....

Списаний дия 30.У.1946 р. в справі смерті друга Семчишин Степана "Смереки" - стрілець СКВ.

Друг Семчишин Степан "Смерека" уроджений 1923 р.в с.Лнівська Слобідка р-н Будзанів;холатий.

Дня 24.У.1946 р.в с. Лнівська Слобідка вище згаданий друг Смерека кватиравав з повстанцем Спартаком на стрику. Нід час того, коли побачив більшовиків, які йшли на господарство, де вони кватиравали, хотів перелісти через піддама на другий стриух. В той час до піддама зачепив спуст ППШ і ранився в груди. В тій хвилі сказав до Спартака "Я ранений!" і дострілився.

Слава Україні!

20

Протокол ч.....

Списаний дия 30.У.1946 р. в справі смерті друга Гуменюк Івана "Підкова" - кущевого провідника.

Друг Гуменюк Іван "Підкова" уроджений 1922 р.в с.Деренівка р-н Будзанів в родині селянина. Закінчивши початкову школу помогав батькам в господарюванні. Під час німецької окупації вступив в ряди ОУН, де працював, як звязковий. Від 1943 до 1944 р.був в УПА, а по трьох зрадах хворий повернув у рідні сторони, де зголосився до орг.роботи в кущі. В половині 1945 р. став кущевим провідником. В праці був солідний і чесний.

Дня 19.У.1946 р. друг Підкова йшов на стрічу до свого провідника разом із іншими довстанцями. Коли інші повстанці через ріку Серет не репривелися човном, то д.Підкова, не чекаючи коли вернутися по нього, зачав переходити Серет. Не знайші ріки, натрапив на яму, де втонувся. По довгому шуканні повстанці його не знайшли. По трохднях виплив на борді біля с. Лнівська Слобідка.

Слава Україні!

21

Протокол ч.....

Списаний дия 10.УІ.1946 р.в справі смерті дд.Шланак Михайла "Степанюка" - стрільця СКВ і Чорного Володимира "Спартака" - стрільця СКВ.

Друг Шланак Михайло "Степанюк" уроджений 1919 р.в с.Романівка р-н Будзанів.

Друг Чорний Володимир "Спартак" уроджений 1919 р.в с. Лнівська Слобідка р-н Будзанів;холатий.

Дня 5.УІ.1946 р.в с. Лнівська Слобідка р-н Будзанів більшовики під час облави, з причиною всили місцевого секретаря Кирчужка, переводили в хаті, де кватиравали повстанці, стиску ревізію. Однаке нічого незнаймали, відійшли, але в скорому часі повернули і знову робили ревізію, а головно на хатному стрику. Однаке і зараз нікого не знаймали. Однією прийшли третій раз і сказали господареві дому, що в нього на хатному стрику є повстанці, а тому, що він не хотів призватися за паліки хату, де жкраз буди повстанці. Повстанці, побачивши огонь біля себе, почали відстрілюватися, в наслідок чого ранили одного більшовика. Вкінці, побачивши свою безвихідність, Степанюк застрілився, а Спартак, втікаючи від стрику, зістав забитий.

Слава Україні!

Списаний дnia 30.УІ.1946 р.в справі смерті
сл.п.дд."Клім" - надрайоновий реф.СБ
"Наталя" - його жінка, "Донець" - рай.
реф.СБ р-и Теребовля, "Байда" - боєвик СБ,
"Чумак" - боєвик СБ, "Грім" - боєвик СБ,
"Дубок" - боєвик СБ, "Лис" - боєвик СБ
і "Стрибок" - боєвик СБ.

/Зізнання повстанця "Грома", який з бою вийшов живий./

Дnia 27.УІ.1946 р.вже згадані повстанці закватиравали в лісі в корах біля с.Папірня, р-и Будзанів. Около 5-ої години рано стійковий "Дубок" почув зі сторони с.Папірня звук автомашин. і зараз вже всіх побудив. По кількох хвилинах д."Донець" вислав розвідку на край ліса, яка невдовзі повернула і зголосили, що позід ліс переїхала одна автомашини яка повернула до с.Папірня. За 5-ть хвилин почулися знову звуки автомашин. і "Клім" вислав розвідку на край ліса Заріжжя, яка донесла, що в Чорному лісі і Заріжжі бачили більшовиків. Рівночасно почулися більшовицькі голоси. Більшовики почали, з причини провокації, робити облаву на ліс. Була година 6³⁰, коли "Клім" і "Донець" рішили відступати в густі корчі Яблунівського ліса. Відступали післяво, без паніки і так дійшли пройти головну дорогу Яблунів-Тудорів. О год. 9³⁰ стрілили перших більшовиків, які їх не помітили, але за кілька хвилин надійшли другі, з якими звели перестрілку. Тому, що дорога у гущавник була переката, "Донець" вів людей в інший напрям Яблунівського ліса. По 20-ти хвилинах, коли доходили до корчів, натрапили на заставу, з якою звели перестрілку. "Донець" рішив відступати в Заріжжя, де думав скрити людей у безпечні місця, однаке не пощастило, бо надійшла більша кількість більшовиків, з якими по наказі "Кліма" повстанці зводили бій. "Клім" рішив боронитися до останнього на боя і живому не здається в руки більшовиків.

О год. 10³⁰ це все, перебігаючи лінію між меншим, а більшим гущавниками, натрапили на більшовицьку заставу з кулеметом, де перебігалися на частини. Тут повстанець "Грім" осаванісам.

Сильна стрілянина в двох сторін тривала до 14-ої години. Опісля більшовики зачали робити перевірку кущів при помочі собак і стрілів, а у гущавниках кидали гранати. При цьому також були чутні стріли з двох сторін, однаке вже рідше, як попередньо, аж до години 18-ої. Після цього більшовики робили дальнє перевірку ліса аж до години 18-ої.

Облаву робило около півтора тисячі більшовиків. Більшовики мали великі втрати, бо при обчисленні одного звода /до чвз "Грім"/ бракувало містъ чоловік.

Мертві тіло повстанців більшовики забрали до р-и Копичинці, де по кількох днях похоронили.

Слава Україні!

15

23

Протокол ч

Списаний дни 26.VI.1946 р. в справі
смерті см.п.д. "Кудеяра" - рай.реф.СБ
р-ну Буданів.

Дни 25.VI.1946 р.д. "Кудеяр" зістав тіжко ранений через непорозуміння від повстанців.

Дни 27.VI.1946 р.квартирував у криївці в лісі біля с.Папірня. Біля нього була одна жінка з цивільного населення. З причини провокації більшовики відкрили криївку, де він квартирував. Вище згаданий повстанець відстріливався, бо при здобутті криївки зі сторони більшовиків був один вбитий. Відтак більшовики винули гранату, а через кілька хвилин винишли його і жінку вбитими.

Мертві тіло повстанця і жінки більшовики забрали до р-ну Буданів.

Слава Україні!

24

Протокол ч

Списаний дни 10.VIII.1946 р. в справі
смерті см.п. д.Лучка Степана "Чуя" -
боєвика при вищі інстагації пропаганди

Д.Лучка Степан "Чуй" уроджений 1916 р.в с.Деренівка р-н Буданів. Закінчив народню школу, а відтак працював на різлі. Нід час німецької окупації всторонив у ради ОУН. З приходом другої більшовицької окупації вступив в підпілля, де працював, як агентовий.

Дни 7.VIII.1946 р.біля с.Деренівка р-н Буданів, підходячи з другим повстанцем до села, спотикнувся на камінь, наслідком чого застрілився з власного МП. Куля попала в серце.

Слава Україні!

Район Гусатин

ПРОТОКОЛІ
В ПАВШИХ БОРЦІВ РЕВОЛЮЦІЇ
З А 1946 Р.

Протокол ч.....

25

Списаний для 1.ІІ.1946 р. в справі смерті
ті сл.п.дд. амтак Василі "Яра", Каштан
Софії Іого жінки, Сенків Миколи "Орла",
Тодох Миколи "Максима" і Банщукього Ми-
хайла "Івора" - українських повстанців.

Друг амтак Василь "Яр" уроджений 1910 р.в с.Трибухівці р-н Гусятин.Закінчив -ть клас народньої школи, а відтак вчився в щавці В 22-ть другому році життя після до польського війська, а по виселенні військової повинності служився.Цікавився культурно-освітнім життям і в останніх роках польської окупації був інструктором тов. "Луг".Під час німецької окупації вступив в ряди ОУН, як симпатик, а відтак став членом і заняв пост підрайонового ОУН/З приходом більшовиків пішов у підпілля і працював на пості підрайонового, а відтак підрайонового військовика.

амтак Софія - жінка "Яра" уроджена 1916 р.в с. Трибухівці р-н Гусятин.З приходом більшовиків разом з мужем скривалася від більшовиків, а від 1945 р. була в підпіллю на рівні з мужчинами.

Друг Сенків Микола "Орел" уроджений 1927 р. в с.Трибухівці р-н Гусятин.

Друг Тодох Микола "Максим" уроджений 1927 р. в с.Трибухівці р-н Гусятин.

Друг Банщук Михайло "Івір" уроджений 1918 р. в с.Трибухівці р-н Гусятин.

Для 31.І.1946 р. більшовики в числі близко 1000/тисяча/чоловік зробили облаву на Городницький ліс р-н Гусятин.Більшовики при переході ліса затрапили на повстанців, які там кватиравали.Нечався бій. В окруженні загинув Орел і Івір, а відтак Яр і жінка та Максим були ранені і постріляні.З більшовицької сторони були також втрати, але смішки, то годі довідатися, бо коли вбиралі трунів, як повстанців там своїх, то ніхто не бачив.

Слава Україні!

Протокол ч.....

26

Списаний в справі смерті для 5.ІІ.1946 р.
дд. руна Олекси "Краєвого" - куцевого го-
сподарчого, Сень Василі "Борези" - стрільця
УПА - Схід, Луків Михайло "Орла" - стрільця
УПА - Захід.

Друг Крутих Олекси "расевий" уроджений уроджений 1914 р. в с. Постолівка р-н Гусятин.В останніх роках польської окупації вступив у ряди ОУН, де, як член, працював до 1945 р., а відтак став куцевим го сподарчим референтом.

Сень Василь "Бореза" уроджений 1925 р. в с.Постолівка р-н Гусятин.По закінченні народньої школи помогав батькам в господарстві. З приходом більшовиків пішов в підпілля, де вступив до УПА - Схід.

Друг Луків Михайло "Орел" уроджений 1926 р. в с.Постолівка р-н Гусятин.З приходом більшовиків пішов у підпілля в УПА - Захід до був стрільцем.

Для 2.ІІ.1946 р.в с. Постолівка р-н Гусятин більшовики, з причини провокації відкрили криївку, де кватиравали вище згадані повстанці.Більшовики замликали повстанців здаватися, однаке всі вони говорили, що не задуться, а відтак пострілялися.

Слава Україні!

Протокол ч 27

Списаний дnia 31.III.1946 р. в справі смерті сл.п.дд."Шум","Бручик" і "Осінь" - стріців УПА - Захід, відділ "Сірих вовків" чета ком. "Ліщини".

Друг "Шум" уроджений у Більшевецькому районі.

Друг "Бручик" " у Товстечському "

Друг "Осінь" " у Борщівському "

Дня 6.III.1946 р. в с. Постолівка р-н Гусятин більшовики, з причини провокації арештованої жінки, відкрили криївку, де кваталивали вище згадані повстанці. Коли більшовики проходили їх, щоби здавалися, то зони пострілювалися.

Слава Україні!

Протокол ч 28

Списаний дnia 31.III.1946 р. в справі смерті сл.п.дд. Волібрух Василі "Кота" - робітного УПА - Захід, Волібрух Марії - жінки "Кота", Освєдомський Василь "Йвора" - українського повстанця і Шевдри Катерини - жінки підпільника "Вітра".

Волібрух Василь уроджений 1908 р. в с. Целіїв р-н Гусятин. Під час польської окупації склався і разом з жінкою Марією правадили господарство. Крім того цікавився культурно-освітнім життям. З приходом більшовиків д. "кіт" пішов у підпільництво, де вступив в УПА, як стрілець, а відтак став робочим. В осені 1946 р. прийшов до рідного села, де більшовики безнастінно тероризували і він скривався разом із жінкою в криївках, до постиглої його смерті.

Друг Освєдомський Василь "Йвір" уроджений 1920 р. в с. Михайлівці р-н Гусятин. З приходом більшовиків скривався від служби вій Ч.А., а відтак в 1945 р. опинився у нацистських рядах.

Шевдра Катерина літ сколо 35-ть скривалася разом з мужем - куцевим Тереновим "Вітром", який був агентом і вік, під час цього, коли їх рапортами окружили більшовики в криївці.

Дня 8.III.1946 р. в Михайлівці р-н Гусятин більшовики з причини провокації відкрили криївку, де були вище згадані люди з куцевим Тереновим "Вітром", який, як виявилось співом, був агентом НКГБ. По короткій перестрілці д. "Вітер" втік, а всі інші пострілювалися.

Слава Україні!

Протокол ч 29

Списаний дnia 31.III.1946 р. в справі смерті сл.п.дд. Чорній Василь "Морозенко" - куцевого господарчого, Прокопішин Івана "Хука" - стрільця СМЕ і "Довбуща" - українського повстанця.

Друг Чорній Василь "Морозенко" уроджений 1915 р. в с. Кропуліці р-н Гусятин. За польських часів склався і працював крамаром у місцеві кооперативі. Крім того цікавився культурно-освітнім життям і був членом т-ва "Пресвіти". Під час першої більшовицької окупації працював при західній. Під час підміської окупації працював знову крамаром і вступив у р-н СМН. В 1944 р. працював на замісниці, з причини чого був звільнений від Ч.А. В звязку з тим, що контактував з повстанцями, був арештований

органами нікого, однака він втік з Іхніх рук і пішов у підпілля, де був станичним, а відтак кущевим господарчим.

Друг Прокопчин Іван "уїк" уроджений 1911 р.в с.Кропульці р-н Гусатин.З приходом більшовиків скривався від Ч.А., а в 1945 р. вступив у наше рідно, де, хоча членом ОУН не був, однака віддав своє життя для України.

Дня 12.III.1946 р.в йм Кропульцькому місі більшовики з причини провокації відкрили криївку, де кватиравали вище згадані повстанці. Більшовики просили повстанців сдаватися і обіцяли "простити" їм всі Іхні "злочини". Повстанці на це відновіли своїми стрілами, а відтак гранатами. Більшовики вже більше не просили вилазити, але захидали криївку своїми гранатами. Коли переконалися, що всі мертві, повітигали них з криївки повстанців і побачили, що юний з них був застріlenий власною рукою.

Слава Україні!

Протокол ч..... BO.

Списаний дні 31.III.1946 р.в справі смерті сл.п.дд.Грицак Івана "комара" - станічного с.Васильківці,
"Іра"/"Борівки"/ - рай.УЧК Р-ну Гусатин
Сталени Михайла "Бороки", Макаревич Василя "Скалки", "Довбуша" і Гикаового Петра
"Вира" - українських повстанців.

Друг Грицак Іван "Комар" уроджений 1923 р.в с.Васильківці р-н Гусатин закінчив п'ять класів народньої школи, а відтак помагав батькам у господарстві.За Польщі брав активну участь в тов. "Сокіл" і драмгурту.Під час німецької окупації вступив у ряди ОУН як юнак, а відтак знову Мнацтва.З приходом більшовиків вступив у ряди УПА - Схід до відділу ком "Вистрого", де став також раненим, а причини чого відпущений в рідні сторони на лікування.По дорозі його зловили більшовики і забрали до тюрми в м.Гусатин.По дво-місячному ув'язненні звільнений з тюрми і зараз же почав скриватися на власну руку, а відтак пішов у підпілля, де став станичним рідного села.

Друг "Іра" уроджена 1926 р.в с.Лобунів р-н Конинці.З малих літ залишена спротою закінчила народну школу, а відтак помагала опіканам, в яких перебувала, в господарстві.Під час першої більш.окупації цікавилася історією України і дуже багато читала українських книжок, через що здобула собі знання і духове та ідейно узбрієла себе.Під час німецької окупації вступила в ряди ОУН, де працювала, як звізкова.З приходом II-ої більшовицької окупації співпрацювала з повстанцями, а причини чого, розконспірувалася перед більшовиками і пішла у підпілля, де стала кущевою санітаркою.За свою ідеїність і активність у праці, на початку 1946 р. стала рай.УЧК в Гусатинському р-ні.

Друг Сталени Михайло "Борока" уроджений 1921 р. в с. Трибухівці р-н Гусатин.Закінчив дві класи народньої школи, а відтак до приходу II-ої більш.окупації помагав батькам в господарстві.В 1944 р.скривався від Ч.А., а в листопаді цього ж року вступив до районової бойкви, де був ранений, а повилікування був стрільцем СКВ.Коли хлєти в друге зістав ранений і виліковувався, постигла його смерть.

Дд."Скалка" і "Довбуш" уроджені на Підкарпатті.Були стрільцями в УПА - Схід, у відділіж ком."Кия".На початку м.Березня славно пописалися в бою з гарнізоном, який був окружив їх двох у хаті.Вони не тільки відбили наступ, але змусили більшовиків в страшній паніці втікати. Більшовики під їхнім натиском губили все, що мали, кидали зброю, наслідком чого повстанці здобули кулепетра і пістолі.

Гикаючий Петро "Вир" уроджений 1927 р.в с.Васильківці, який скривався індивідуально зістав того дні зловлені і для замаскування агента поведений до криївки, де були вище згадані повстанці.Про цю криївку знов.

20

знає всеагалі.

Для 20.III.1946 р. бійки у Васильківському лісі р-н Гусатин більшовики з причини провокації відкрили криївку, де були вже згадані повстанці. Повстанці намагалися вискочити з криївки, але більшовиків було пів стоті і це їм не вдалося. Повстанці відстрілювалися і кидали гранати до більшовиків, з причини чого більшовики до криївки не могли дістатися через пів години. Більшовики вдалих вистрілів гранатами в Опісля, коли більшовики вакидали криївку гранатами, повстанці пострілялися. Мертвє тіло сл.п. повстанців більшовики забрали під дім, де містився гарнізон, а відтак викинули в рів при гостинці Гусатин - Копичинці на Жировицько звірам. Того ж дня в лісі знайдено трупа Гимазного Петра "Вира".

Слава Україні!

21

Протокол ч.....
31.

Списаний дія 30.IV.1946 р.в справі смерті сл.п.д.Гацін Анни "Іскри" - української повстанки.

Друг Гацін Анна "Іскра" уроджена 1928 р.в с.Нижбірок Новий р-н Гусятин в родині селянина.Закінчила сім клас народньої школи, а відтак працювала на господарстві.Що з малих літ була вихована в націоналістичному дусі, а почавши від шкільної лавки було зроджене в неї бажання працювати для добра української нації.Під час німецької окупації вступила в ряди ОУН, де була юначкою, відтак підрайоновою юнаків, а опісля районовою юнаків.також іншими.З приходом більшовиків жила легально, однаке співпрацювала з повстанцями і далі була активною членкою.За цей час багато читала і працювала над собою.В осені 1944 р. стала районовою розвідчицею в р-ні Гусятин. З цеї ділянки праці вивязувалася добре, а вперше за все виказалася активнією і точною та солідною в роботі.На початку 1945 р. жінку розвідку ліквідується і д."Іскра" перейшла в УЧХ.Вправді,санітарна праця для неї була незнана і справляла нераз для неї труднощі, але подані доручення виконувала так, як слід.З причини пірвання зв'язків і великого зимового "нажиму" більшовиків, д."Іскра" скривалася індивідуально, а дуже часто на філі в криївках.

Дня 5.IV.1946 р.на полі біля с.Нижбірок Новий /Копичинці-напхрам/ р-н Гусятин більшовики робили стислу облаву.При облаві відкрили кілька криївок, а між ними і ту,де сиділа вище згадана повстанка з мамою підпільнника.Більшовики,відкривши криївку,до середини кинули гранату,наслідком чого мама підпільнника стала ранена.і зачала кричати,що вона вилізе.Коли вілізла,то сказала,що там ще сидить друга молода підпільнниця.Більшовики через маму підпільнника передавали до Іскри,щоби вона здавалася і коли старуха сказала їй про те,то вона витягнула гранату і сказала,що не здасться.

Більшовики над криївкою кричали,щоби вона здавалася,але вона не вилазила,тільки з криївки було чути говорення /невідомо якого змісту/ і голосні виклики: "Не здамся!Слава Україні!".Більшовики кинули до середини ще одну гранату,яка правдоподібно її ранила.З криївки почувся гранатний зрыв...Опісля більшовики винесли мертвє і частинно пірване тіло сл.п.повстанки.

Слава Україні!

Протокол ч.....

32

Списаний для ЗІ.У. 1946 р. в справі смерті ол.п.д."Тихого" - стрілець УПА - Схід

Друг "Тихий" уроджений 1912 р. в с.Городниця р-н Гусатин.

Для ЗІ.У. 1946 р. в місі Постоловецький р-н Гусатин більшовики біля кринички, коло якої зауважили мужеські сліди, зробили васідку, на яку натралкв д."Тихий". Від перших стрілів зі сторони більшовиків д."Тихий" впав мертвий. Тіло сл.п. повстанця забрали до р-н Гусатин.

Слава Україні!

Протокол ч.....

33

Списаний для ЗІ.У. 1946 р. в справі смерті сл.п.д.Дзюбан Осипа "Дона" - українського повстанця.

Друг Дзюбан Осип "Дон" уроджений 1927 р. в с.Городниця р-н Гусатин. Закінчив народну школу, а відтак помогав батькам у господарстві. Під час німецької окупації в ряди Ініціативи ОУН. В 1944 р. пішов у підпілля і був стрільцем СМВ.

Для 6.У. 1946 р. в с. Нижбірок Старий р-н Гусатин більшовики насмочили до кати, де кватирував вище згаданий повстанець. По короткій перестрілці д."Дон" застрілився.

Слава Україні!

Протокол ч.....

34

Списаний для ЗІ.У. 1946 р. в справі смерті сл.п. д."Перепелиці" - стрілець УПА - Схід.

14.У. 1946 р. піччу в с. Трибухівці р-н Гусатин більшовики зробили васідку, на яку натралки українські повстанці. По короткій перестрілці повстанці відступали. Підчає відстулу д."Перепелиці" вістав раненим в ногу і не міг відстуруті. Примів оборонний бій, а юні більшовики підлалиши, щоби зловити його живим, він розірвався гранатом.

З більшовицької сторони було шістьох убитими, а трьох важко раненими.

Слава Україні!

Протокол ч.....

35

Списаний для ЗІ.У. 1946 р. в справі смерті сл.п. д.д."Крука" - стрілець УПА - Схід і "Січовика" - стрілець УПА - Схід.

Для 29.У. 1946 р. в місі Постоловецький р-н Гусатин більшовики під час облави скрумили групку повстанців з УПА - Схід /Костенко/. По короткому бою повстанці відступили, залишаючи двох убитими. Друг Крук вістав убитий, а Січовик тяжко ранений дострілився.

Слава Україні!

23

Протокол ч.....

Списаний для 5.VII.1946 р. в справі смерті сл.п.дд. "Степан" - стрілець УПА - Схід /Костенко/ і "Михайло" - стрілець УПА - Схід /Костенко/.

Дні 1.VII.1946 р. в с. Городиця більшовики робили перевірку. Вище згадані повстанці відступали домісіа і коли тімами вийшли за село, їх побачили більшовики і почали по них стріляти, наслідком чого стали тяжкі ракаві і пострілялися.

Слава Україні!

34

Протокол ч.....

Списаний для 31.VII.1946 р. в справі смерті сл.п.д. Івачевського Володимира "Комара" - українського повстанця.

Друг Івачевський Володимир "Комар" уроджений 1914 р. в с. Трибухи від р-н Гусатин. По закінченні народньої школи працював на ріллі. Крім того цікавився культурно - освітнім життям і був членом читальні Просвіти і тов."Луг", де відзначився активістією і працьовитістю. Під час німецької окупації прихильник вступив в ряди ОУН, як симпатик, а з приходом більшовиків пішов у підпілля. Від 1944 до 1945 рр. був в УПА - Захід /Бистрий "Сірі Вовки"/. З причини захворіння відстав від війська до дому на лікування. Осінню 1945 р. перейшов до бойкін СБ, де постигла його смерть.

Вечором 21.VII.1946 р., коли інші повстанці вийшли з криївки, вище згаданий повстанець залишився сам, помукуючи за близьом. Відтак зачав молитися і говорити різні урвани слова. Коли довстанці, які були на дворі, казали, щоби він виходив, то він сказав, що не вилізе і не випустить нікого до середини. І дійсно намаганням повстанців, влізти до криївки були безуспішні, бо д. "Комар" грозив, що буде стріляти. Переговори тривали від 8-ої до 1-ої години ночі. Відтак д. "Комар" к казав, щоби його відпустили криївку, в якій був замкнути і коли повстанці це зробили, він застрілився з ШШ. На мою думку вище згаданий повстанець дістав подразнення мозгової оболонки.

Слава Україні!

35

Протокол ч.....

Списаний для 31.VII.1946 р. в справі смерті сл.п. д. Варгій Мирослава "Самітного" - станичного ОУН с. Кропуліці.

Друг Варгій Мирослав "Самітний" уроджений 1924 р. в с. Кропуліці р-н Гусатин. Нажінчив чотири класи народньої школи, а відтак працював на ріллі. В 1943 р. вступив до Інфільтрації ОУН, де був членом, а відтак звеношим. З приходом більшовиків пішов у підпілля, де чесними поведінням віддав собі симпатію між цивільним населенням і повстанцями. Був любимцем зброй, якож безкастанно цікавився і визначився від вагою. В останніх місяцях погонах став станичним села К., на пості якого постигла його смерть.

Дні 31.VII.1946 р. в лісі під с. Кропуліці р-н Гусатин більшовики зробили засідку, на яку натрапили повстанців "Самітний". Від перших стрілів в кущів повстанець "Самітний" вмиертій на землі. Більшовики під тілом сл.п. повстанців знущалися в немилосердний спосіб, викололи очі, обрізали уши, підтіами горло, розпнакали груди і вийняли серце, яке так гаряче любило Україну.

Слава Україні!

Списаний для 31.VIII.1946 р. в справі смерті сл.п.дд. Стиранка Зеновія "Довбуша" - заступника рай.реф. СБ Гусятин р-н і Квасиніцького Ілька "Якова" - боєвика СБ.

Друг Стиранка Зеновій "Довбуш" уроджений 1925 р. в с. Чабарівка р-н Гусятин. По закінченні народної школи вступив до гімназії в м. Чортків, де закінчив 6-ть клас гімназійних з причини виникнення війни. Під час німецької окупації вступив в ряди Української ОУН. З приходом більшовиків пішов у підпілля, де вступив до окружної бойкі СБ. При кінці 1945 р. прийшов у свій терен, де став заступником рай.реф. СБ.

Друг Квасиніцький Ілько "Чків" уроджений 1921 р. в с. Трибухівці р-н Гусятин. Закінчив шість класів народної школи, а відтак працював на ріллі. Крім того цікавився культурно-освітнім життям. За часів польської окупації був активним членом читальні "Просвіти" і товариства "Луг". За німецької окупації вступив у ряди, як симпатик ОУН, а відтак в 1944 р. вступив в УПА - Захід / "Сірі Бовки" /, де був відзначений стрільцем. З приходом більшовиків в осені вступив до бойкі СБ р-н Білобожниця. У вересні 1945 р. перейшов до бойкі СБ в рідні сторони р-н Гусятин.

Ніччю 17.VIII.1946 р. біля с. Чабарівка р-н Гусятин більшовики з причини провокації зробили засідку, на яку натрапили вице-згадані повстанці зі своїм провідником. Почувши стріли засіли під оборонні становища і, відстрілючись, відступали. При відступі дд. повстанці зістали ранені і пострілялися. з більшовицької сторони було 5-ть вбитими, а один ранений.

Слава Україні!

Рядок Конничини

25
ПРОТОКОЛІ
В ПАВЛІХ ВОРЦІВ РЕВОЛЮЦІЇ
ЗА 1946 Р.

41

40
Протокол ч.....

Списаний для 29.II.1946 р. в спаді смерті
см.п.дд.Ухач Івана "Ігора", Кузик Василя
"Вихра", Маланюк Ярослава "Степана", Дмитро
ко Степана "Махна" і Вербного Ярослава
"Зоряна" - українських повстанців.

Друг Ухач Іван "Ігор" уроджений 1921 р. в с.Гора - передмістя м.Копичинці р-н Копичинці. Тому, що відзначався великою силовою, по закінченні народної школи, вступив на працю, а в парі з тим і на науку до ковалля. Йже в малих літ вмів зіднати собі окружаче товариство, а що відзначався силовою, то всі його слухали. В час німецької окупації цікавився культурно-освітнім життям і симпатизував з нацією рухом. З приходом більшовиків пішов в підпілля і вже з перших днів зачав бити більшовиків. По переході фронту перейшов, як боєвик, коло терено від-часу відвідував м.Копичинці, де більшовиків і їхніх супутників. Наслідком цього став пострахом для більшовиків, які називали його "головним бандитом". В 1945 р. був також ранений на засідці в с.Гайдуківці. Коли цілковито вилікувався, помагав повстанцям у веденні противоборчої кампанії в околицях м.Копичинці, де і постигла його смерть.

Друг Кузик Василь "Вихор" уроджений 1910 р. в м.Копичинці р-н Копичинці. По закінченні народної школи працював на господарстві. За часів польської окупації працював у читальні Просвіти і цікавився культурно-освітнім життям взагалі. В 1938 р. очевидця і дальнє від господарства. як до другої більшовицької окупації. Як кімітський член ОУН з приходом більшовиків пішов у підпілля, де разом з іншими повстанцями солідно виконував боєву роботу. Завдяки своїм здібностям вміло проводив пропагандистичну роботу між населенням і безпощадно нищив більшовиків.

Друг Маланюк Ярослав "Степан" уроджений 1922 р. в м. Копичинці р-н Копичинці. По закінченні народної школи залишився сиротою і по магав опікувати господарити, а відтак отарався жити самостійно. За часів німецької окупації вільності скривався від виваження на роботу до Німеччини і від "Бандисту". З приходом більшовиків пішов у підпілля і разом з іншими виконував боєву роботу.

Друг Дмитерко Степан "Махно" уроджений 1923 р. в м.Копичинці р-н Копичинці.

Друг Вербний Ярослав "Зорян" уроджений 1924 р. в м. Копичинці р-н Копичинці.

21.II.1946 р. о 6-ій год. на передмістю Ваворівщина р-н Копичинці більшовики, з причини провокації, окружили хату Дутковського, де кватиравали повстанці, а саме: Ігор, Вихор, Степан, Махно і Зорян. /Зізнання Дутковської Осини - дочки господарів, яка вийшла живою з окруженої хати./ Коли повстанці побачили більшовиків, то вони вже були окружені їх і зайняли добре позиції. Вискочки не було куди, бо на коміс вінно і двері були спрімовані кулеметами і інша зброя. Повстанці перші відкрили вогонь по більшовиках і одержали таку ж відповідь від вадників, а в хаті почали розриватися більшовицькі кулі. В той час господиня Дутковська з сином намагалася вийти і до більшовиків, але один із повстанців сказав: "Вона нас зрадила!" і вислав в іншому напрямі кілька стрілів, в наслідок чого господиня зістала рабита, а її син - стрибок ранений. З більшовицької сторони понеслися знову стрілки в напрямі хати, авідки почувся голос повстанців, щоб припинити вогонь, бо в хаті лежить хвора жінка і вона кічого невинна, щоб ги пнути разом з нами, то нехай вийде. Тоді Дутковська Осина живою вийшла з окруженої хати. Під час цього повстанці намагалися вискочити з хати, але з більшовицької сторони поспівались рисні стрілами і вони здорвалися. З хати повстанці вивісих білу хуругов і кричали: "не стріляти, бо ми здаємося!". Більшовики, почувши це, перестали стріляти і в радість та словами: "Бандура здається!" бігли до хати, звідки поспівали

ся стріли і гранати. Повстанці знову намагалися вискочити, але друга хідка відкрила їх під ноги огонь в різного роду зброй включно з арматкою. Більшовики скажеши в лютості, що повстанці їх обманули і стрільний дощ тривав кілька мінут без перериву. Відтак, по припиненню стрільни, більшовики кричали: "Ігор, здайся! Нічого тобі не буде і волос тобі в голові не виаде. Будеш у нас паном так, як ті, що пішли з повинною до нас." На це с.п. д. Ігор відповів: "Таким, як ви, мазакам і про клятим ворогам України Ігор не здастися живим!". Однак більшовики так, як Ігора, замликали кожного повстанця в окрема, щоби здавався/бо знали кого окружили, але отримавши таку відповідь, як від першого, зачали наїво стріляти. І знову підлії замлики здавалися, а вперед за все до Ігора в цих словах: "Ігор, ти щородий чоловік, ми тебе просимо здайся, а буде тебе все даєвано. Скажи і своїм друзям, щоби разом з тобою хідки крізь вікна з піднесеними руками і здавалися, а все вам буде прощене. Ви ще молоді. Вам треба ще жити.". На це с.п. повстанці відповіли йм, що не згадувати і почали з них насмікатися. Це до крайності дразнило більшовиків і один старшина сказав: "Бандити, здавайтесь живими, а ні то будемо з вами кінчати. Не дивіться, що дім великий і ви зможете довго боронитися. Цей дім уже підмінований і навіть він піде в повітря, а якщо ви не здастеся, то разом з вами, а шкода вас, бо вище молоді.". Тоді в хаті почалися виклики повстанців: "Ми не бандити, а українські повстанці. Ми не живімо тільки для себе, а живемо і боремося за добро і краще майбутнє українського народу. Во ремося за вільну Україну! Тому живими в руки не здамося і не зрадимо українського народу, якому ми присягли на вірність, що будемо бороти ся доки не здобудемо, або згинемо за здобуття Української Самостійності Соборної Держави. Своєго життя не покидуємо і марно не гинемо. Боремося доти, доки стане нам пабоїв, тільки останні лишимо для себе Гинемо, але славно, а не по-рабськи!". Тоді Ігор сміливо підійшов до вікна і сказав: "Дивіться, мазаки, на живого Ігора, за котрим ви все два роки так заважто шукали. Він сьогодні гине за Україну, але не ради, бо на його місце ростуть Нові Ігорі, які пімочуть його смерть і будуть продовжувати батьку!". За ним кожний зокрема повстанець підходив до вікна і говорив до більшовиків. Вкінці виступив с.п. д. Вихор, який говорив більшовикам про ціль наїї визвольної боротьби, представив більшовикам за що вони боряться і про розвал більшовицької імперії. При словах: "Вище будете цідувати наші сліди, але буде запізно.", більшовики відкрили кулесництвом огонь по вікнах, але д. Вихор залишився живим. Більшовики кричали: "Кончать с ними, бо вони не здаутся! Поджарувати дом!". З хати почалися співи, - це повстанці співали українські революційні пісні, а в парі з тим праціали рідний край, рідний народ і друзів - революціонерів, які залишилися продовжувати українську визвольну боротьбу. Праціали між собою. Був чутним сильний виклик "Слава Україні!", а відтак піть стрілів з пістолі... і втило... Рантом, о год. 11³⁰, підмінована хата піднеслась в гору - -страничі зриє.

Більшовики з під розбитих цегол і каміння витягали трупів с.п. повстанців. Кожний з них був застрілений власною рукою, тільки д. Зорян був живий, а радше мертвий вмиральний, бо йому куля вийшла брововою. Раненого забрали до хати і давали поміч та просили, щоби де що сказав йм. д. Зорян не тільки, що нічого не сказав, але навіть не відізвався одним словом. і так по пів години часу скінчив життя. Уніформи і чоботи кожного с.п. повстанця були порізані, а зброя по-пинцена, за винятком одної опони, на якому був вирізьблений тризуб, і пістолі, яким стрілялися. З трупів с.п. повстанців поекладали коріза не убраних, тільки с.п. Ігора залишили так, як був убраний. По полуничні трупів завезли під № 2 дім НКВД, де робили знімки в різних позиціях а один в екаведистів - провокатор, який втік в рядів ОУН Казимира Деміна сказав: "Тепер Копичинці можуть бути спокійні, бо вже знищено найбільші бандити і вороги радянської влади!".

З більшовицької сторони було 25-ть воїтами, а 11-ть раненими. /Про точне число воїтів більшовиків годі сказати, бо їх конспіративно автами забрали до касарень./

Протокол ч.....

Списаний дnia 31.II.1946р. в справі смерті сл.п.д.Ангел Івгенії "Валі" - рай. антекарки УНР.

Друг Ангел Івгенія "Валі" уроджена 1926 р.в с.Увисла р-н Копичинці в родині селянина. По закінченні народної школи ходила під час німецької окупації до торговельної школи в м.Торебовля, якої з причини переходу фронту не закінчила. Цікавилася і брала активну участь в культурно-освітньому житті рідного села; була активним членом драматичного і самоосвітнього гуртків та співала в хорі. Крім того під час німецької окупації була учасницею тов. "Січ". В 1943 р вступила у ряди ОУН, де була станичною юнаків. аж до приходу більшо виків. З приходом другої більшовицької окупації д."Валі" працювала на учительській посаді у рідному селі, а внарі з тим співпрацювала з українськими повстанцями. При кінці 1945 р. пішла у підпілля, де п працювала санітаркою при районі. В 1945 р. стала районовою антекаркою. З санітарисі роботи вивезувалася добре, а всякі доручення виконувала солідно. Весною 1945 р. з причини перестуди д."Валі" захворіла на запалений легенів, а відтак на туберкульозу легенів. Літом стала здоровля покращав, але зимою знову погіршало. Валі завжди кватрувала сама, але помимо того, що хвора, вона домагалася зброї, а коли її радили, що лечення зброї для неї є зайве, то вона відповіда: "Хай буде так, може дійсно мені хворій іхати до лікаря зі зброяю недобре але все одне живою не вдамся більшовикам. Коли б мене зловили, то я завжди буду втікати, з тюрми і з кожного місця, так, що силом річі вони мене вбить.". І дійсно, як говорила, постановляла, так і сталося.

Вечером 37.III.1946 р.в с. Орішківці р-н Копичинці більшовики з причини провокації окружили хату, де кватиравала д."Валі". По пропозиції документів сказали, щоби "Валі" збиралася, бо вона піде з ними. Д."Валі", вийшовши з хати, почала втікати, а в погоні за нею бігли з криком більшовики. Більшовики, побачивши, що це не помагає, зачали стріляти в напрямі втікаючої, наслідком чого Валі стала вбито. Більшовики мертві тіло сл.п. повстанки розодягнули і забрали до р-ну Копичинці, під дім НКВС, де робили знімки, а відтак вивезли на окіп на жировиско для авірів. Цивільні люди вище згаданого трупа щ коронили разом з іншими повстанцями в Копичинському місі біля кладовища м.Копичинці.

Слава Україні!

Протокол ч...

Списаний дік 31.III.1946 р. в справі смерті ді.н. друга Буртик Володимира "Назар" - звязкового ОУН і Миська Михайла "Сокола" - звязкового ОУН.

Друг Буртик Володимир "Назар" уроджений 1925 р. в с. Каракинці р-н Конинчинці в родині селянина. Закінчив народну школу і господарити при батькові. З приходом більшовиків після відповіді 1 був у стани ці кандидатом ОУН.

Друг Миська Михайло "Сокіл" уроджений 1926 р. в с. Каракинці р-н Конинчинці. За інших народну школу і помагав батькові господарювати на полі. За другої більшовицької дієкції після відповіді 1 був у стани ці кандидатом ОУН.

Дік 14.III.1946 р. в. с. Каракинці р-н Конинчинці захватувало всім повстанців, яких дослідили секси і повідомили про їхнє місце ватикування органі районного НКВД. Більшовики з району веніли приїхати ввечером, коли ді. Назар і Сокіл йшли на стрічку з повстанцями до сусіднього села. По дорозі на близьку віддалі натрапили на більшовиків і почали перші по них стріляти, а відтак, відстрілюючися, відступати до ліску, біля шляху Хоростків - Каракинці. В ліску даліше зводили бій. В той час в м. Хоростків прибула підмога для більшовиків в числі близько 50-ти чоловік, як і разом з першими окружили повстанців у вище вгаданому лісі. Коли більшовики побачили по своїй стороні втрати, зачали кричати до повстанців, щоби вони здавалися, бо вони все в цього скруження не вийдуть. Повстанці відповіли: "Ми таїй го хоті, як ви не здамося, але будемо боротися до останнього набою. Скажте, за що ви воюєте? За колгоспи і голод? Тоді більшовики поспішили знову відхитнути куліметними огнем, а відтак втихли і поспітали: "А за що ви воюєте і марно гинете? Ми вам не жаль гинути! Ви ще молоці і можете спокійно та розкішно жити.". Повстанці дали відповідь своїми стрілами. Опісля знову паліадські викинги "Бандите, заїсь" переплетені куліметними огнем, а в парі з тим більшовицька дайса. Повстанці говорили: "Ми воюємо за добро українського народу і тому не заважаємося гиніти в вічі смерті.", а відтак, вистрілявши всі набої, співали українські революційні пісні. Це ще більше дразнило більшовиків і вони все більше не просили їх здаватися, але стріляли до них з різної зброї. Повстанці даліше співали пісні і по-різному жахли більшовиків і їхню владу та вождя Сталіна. Сили більшовиків підійшли близько них, тоді повстанці співали укр. гімн. "Ще не вмерла Україна" і припалися в дружиніх обімах, а на кінець о.н. друг Назар з пістолем вбив свого друга Сокола, а відтак інші зі словами: "Слава! Слава! Слава Україні!" від власної руки згинув більшовик сам. З більшовицької сторони було Чотирнадцять вбитими, і кільканадцять раненими. Геройчу смірь славної пам'яті повстанців подивили самі більшовики, а тіло їхнє забрали до району Конинчинці.

Слава Україні!

43

Протокол ч

Списаний дні 20.УІ.1946 р.в справі смерті
сл.п.дд.Полещук Степанік "Ліс", "Любі", -
- рай.УЧК Копичинського району, "Гонти" -
- стрілець УНА - Захід ком."Ліщини"
"Змік" і "Довбуна" - стрільців УНА-Захід
ком. "Ліщини".

Полещук Степанік "Ліс" уроджена 1927 р. в с.Раків Кут Р-н Гусатин
Закінчили 7-м клас народньої школи під час першої більшовицької окупа-
ції. Під час німецької окупації закінчила три-місячний санітарний вимік
в лікарні с.Личківці. В 1941 р. вступила уряди ОУН, де була станичною,
а відтак підрядовою санітаркою. З приходом більшовиків ходила до 8-ої
класи в м.Гусатин, але осінню 1944 р. пішла в підпілля, де була підрядо-
вовою, а відтак районовою санітаркою. На початку 1945 р. стала рай.УЧК
з правді вивезувалася добре, дбала про ранених і була добровільною господаркою
в тереші. Під час того, як її перевозили цепленку, постигла її смерть.

/місця народження вище згаданих повстанців в УПА-Захід невідомі./

Дні 27.УІ.1946 р. під час великої облави, яку робили сколе півтора
тисячі більшовиків на Яблунівський ліс атаками геройською смертю
вище згадані повстанці./Про широкі бої годі дозвідатися./
Мертвє тіло повстанців більшовики забрали до р-ну Копичинці, де похоро-
нили.

Слава Україні!

44
Протокол ч

Списаний для 31.ІХ.1946 р. в справі смерті
сл.п.д. Біловус Миколи "Орла" - українською
го повстанця.

Друг "Орел" - Біловус Микола уроджений 1924 р. в с. Хорошків
р-н Копичинці в родині селянина. Закінчив сім клас народної школи,
а відтак помогав батькам у господарстві. В 1942 р. вступив до ОУН, де
став станичним юнацтва. В юнацтві ідеально закріплювався і був актив-
ним юнаком, а при кінці німецької окупації перейшов до активу. З при-
ходом більшовиків скривався на власну руку, а в червні 1945 р. зісту-
тив зловлений більшовиками і був покликаний на военкомат. В военком-
ату був відставленний до істребітельного батальйону в м. Копичинці
звідки в місяці вересні втік у підпілля, де спочатку скривався на
власну руку, а відтак повинув курірство при районі.

Ніччю 10.ІХ.1946 р. в с. Хорошків р-н Копичинці більшовики зроби-
ли засідку, на яку натрапили українські повстанці. Друг "Орел", ідучи
впереді, побачив більшовиків і перший відкрив по них огонь, що дило
можливість відступити іншим. Після цього більшовики відкрили кулемет-
ний огонь по "Орлові", наслідком чого вище згаданий повстанець став
тяжко раненим, промовивши такі слова: "Вмодку, не лишай, рятуй мене!",
а відтак розірвався гранатою.

Більшовики мертвє тіло забрали до м. Хорошкова на ринок, де у варвар-
ський спосіб заукалися над ним, а відтак звеліли похоронити його у око-
ниску. Одначе люди похоронили його на кладовищі м. Хорошкова.

Слава Україні!

45
Протокол ч

Списаний для 30.Х.1946 р. в справі смерті
сл.п.д. Котлюк Адама "Бориса" - куцевого
теренового ОУН.

Друг Котлюк Адам "Борис" уроджений 1913 р. в родині робітника.
в м. Тернопіль вул. Руська. Закінчив сім клас НОН, а відтак вчився
на фотографа до часу доки не пішов да ~~війська~~ польського. Не зважаючи
чи на польське оточення був фанатиком українського патріотизму.
Повернувшись з війська, далі продовжував учиться в Фотографа аж до
вибуху німецько-польської війни, на яку забрали і його. Тут попав у ні-
мецький полон, де був до 1942 р. В 1942 р., повернувшись з полону, пра-
цював у місті Копичинці Фотографом. Від 1942 р. належав до спортивного
товариства в м. Копичинці "Стріла", а при кінці цього ж року став
у вище згаданому товаристві суддею. При цьому являється ширим при-
хильником ОУН. З приходом більшовиків д. "Борис" скривався на власну
руку аж до осені 1944 р. В осені вступив до бойки СБ, де продовжував
побіг інших справ, свою фахову роботу. В травні 1945 р. був стягнений
до надрайону, де був фотографом аж до липня 1946 р. В липні перебрав
досить занедбаній у роботі кущ, дефранцовав активно і підніс терен
з занепаду. В підпіллю і через ціле життя взагалі був всеціло від-
даний нараді і боротьбі за УССД.

2.ХІ.1946 р. о год. 6³⁰ вечера в с. Кутець р-н Копичинці більшови-
ки оточили хату, де був даймов д. "Борис" з двома повстанцями. Коли
більшовик застукав до вікна, повстанці згасили світло і зараз же ви-
скочили на двір, де ворог привітав їх стрілами. Від цих стрілів пов-
станці відбились. Одначе д. "Борисові" не пощастило відступити, бо
кілька метрів далі він упав неживий від ворожої кулі. Це в нові
більшовики мертвє тіло забрали до району Копичинці, а на другий
день рано робили зніжки і у відомий спосіб заукалися над ним.
Тіло сж.п. повстанця похоронене на кладовищі м. Копичинці.

Слава Україні!

Протокол ч...^и

Списаний дnia 30.X.1946 р.в справі смерті
сл.п.д. Мороз Михайла "Яра", "Бойка" - ра-
реф. СБ р-н Конотопські.

Друг Мороз Михайло "Бойко" уроджений 1923 р.в с.Вільхівці р-н Гусятин у родині селянина.Закінчив сім клас народної школи.З приходом більшовиків також ходив до СН,але через певні домашні ускладнення мусів перестати.Це змалку ріс в окружаючому польському середвищі і все тоді зродилася в ньому любов до рідного краю і народу, а ненависть до ворога, головно поліків.Під час німецької окупації в 1942 р.вступив у ряди ОУН,де,як юнак,з праці вивезувався добре. При кінці 1942 р.вступив до поліції,а в парі з тим перейшов до в члени ОУН до активу.При поліції зробив багато добра для ОУН і і народу.З кінцем 1943 р.д."Бойко" став розкошонірований через співпрацю з повстанцями в рядах ОУН,наслідком чого пішов у підпілля.Зарааз же вступив до окружної бойкі СБ,в якій був до травня 1944 р./Фронтова фаза/, коли вище згадана бойка розпалася,наслідком того,що багато її учасників погинуло.Від цього часу до вересня 1944 "Бойко" скривався на власну руку,а відтак вступив до районової бойкі СБ,де був активним і проявив свої здібності,з причини чого перейшов до повітового складу СБ,а від березня 1945 р.був повітовим референтом СБ.

референтом СВ.
В травні 1945 р., коли повіти перейшли в надрайон, "Бойко" передав район по ділі служби безпеки. У вересні при арештуванні агента НКВД зістав легк ранений в руку, але по короткому лікуванні повернулися сили і був даліше антивійськовим революціонером. 19. I. 1946 р., думаччи, що це українські повстанці, сконтактувався з провокаційним відділом. Коли прийшов у хату, то зразу пізнав, що це більшовики, а щоби врятувати життя своїх друзів - працівників СВ, післяв їх по тютюн, а сам у повній рівновазі душа чекав нагоди, щоби вбити більшовиків, а що найголовніше не попастися живому в руки ворога. Коли на подвір'ю нечулися стріли, а до хати вбігало кілька більшовиків, щоби з ним "покінчити", д. "Бойко" в повні героїзму стрілив по більшовиках, де трьох вбиває, а кілька ранить, а сам вискочив з хати, де став легк ранений, і відступив з с. Чорнокінці Мали, де це сталося. Від того часу більшовики робили велику нагінку і розшуки за д. "Бойком".
Ніччю 16. VIII. 1946 р. д. "Бойко" біля с. Скородинці р-н Білобожниця разом з повстанцями натрапив на засідку, яку зробили більшовики біля моста, де став тільки ранений в дві нозі. Також ранений лікувався аж до 3. X. 1946 р. - дnia смерті.

ах до з.х. 1946 р. - дня смерті.
Дні 3.Х.1946 р. вс. Кутець р-н Коницчині більшовики після минулої ночі, коли згинув "Борис", їх з причини провокації робили ревізії. При ревізії в господаря, де кватиравац д."Бойко", коли один більшовик підмавив на стриж, д."Бойко" вистрілив до нього кілька разів з пістолем так, що він зі страху впав на землю і поалірмував інших більшовиків щоби не піджодили. Тому, що більшовики хотіли взяти Войка живим, після цього до нього господари на переговори. Господареві бойко відповів: "Хан прийде сама босота, то я їй здамся." Більшовики самі не приходили тім прислали двох поліків, яких стрінули на дорозі, і знову просили, щоби він здався, а все йому буде даровано. Полікам д."Бойко" відповів "Ворогові живим не здамся. Краще сам себе життя відбере, ніж піду до ворога." Після цього на місце, де лежав д."Бойко", більшовики стріляли з кулемета. З середини стодоли було чутно викинути і стріли, але коли самед. "Бойко" застрілився, то трудно сказати, бо більшовики обстрілювали обетріяжені будинокде лежав д."Бойко" до 11 год. Мертвє тіло сл.п. повстанця більшовики забрали до р-ну Коницчині, де лікар оглянув рані, а інші робили знімки, а відтак похоронили на кладовищі м. Коницчині.

Слава Україні!

39

Район Струса ів:

ПРОТОКОЛІ
В ПАВШИХ БОРЦІВ РЕВОЛЮЦІЇ
ЗА 1946 р.

Протокол ч.

ЧУ

Списаний дnia 30.У.1946 р.в справі смерті
сл.п.д. Захід Никифора "Бояна" - рай.реч.
СВ р-н Струєв.

Друг Захід Никифор "Боян" уроджений 1925 р.в м.Струєв р-н
Струєв.

Вечером 18.У.1946 р.більшовики при дорозі Барладінта - Зубль зробили засічку , на якій патріотами повстанці. На ближку віддалу поз станці побачили більшовиків і почали відступати в безпосереднє місце. Більшовики, почувши рух в даному напрямі, почали обстрілювати з куле то,наслідком чого д. "Боян" зістав тільки ранений.Не манчи після обстрілу вірвав гранату, щоби не попасті живим у руки більшовиків. Однаке не пощастило ,бо міжкінними граната відірвала вище агаланому повстанцеві руку і більшовики його забрали до району.

За оповіданнями очевидців /стрибків/ сл.п.д."Боян" на захисті більшовиків відповідав коротко, а коли більшовики хотіли зламати його туртурами, то він відповідав приблизно такі слова: "Мені байдужи чи ви будете бити мене, чи ні, то я все одно вам нічого не скажу".
І - український повстанець склав присягу на те, щоби бути вірним усім українській нації і ніколи не зрадити її.".На захисті більшовиків де і скільки вас є, відповідав: "Нас є втрое більше ніж минулого року і скільки вас не буде б, то ви не в силі знищити українського революційного руху. Ви вбєте одного, а на місце його ростуть наві революціонери, які будуть українську визвольну боротьбу.".

Сл.п.д."Боян" мав зі собою матеріали і інструкції СВ. Чи попали в руки більшовиків, то не відомо, бо деякі говорять, що він їх знищив

Слава Україні!

35

ЗАСВІДЧУВАЛЬНИЙ НАПИС СПРАВИ № _____

У справі (розділі опису, закінченому описі) підшито і пронумеровано

35

аркушів;

у тому числі літерні номери

(тридцять п'ять)

пропущені номери

+ аркушів внутрішнього опису

аркуш № 35-список

Особливості фізичного стану та формування справи	Номери аркушів
1	2

Спеціаліст — JF
Посада (підпись)
20 лютих 2018 року

J. Гарданчик
(ініціали (ніціал імені), прізвище)